Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 19. septembra 2019*

„Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Motorna vozila – Uredba (ES) št. 715/2007 – Člen 6(1), prvi stavek – Informacije o popravilu in vzdrževanju vozil – Obveznosti proizvajalca do neodvisnih izvajalcev – Neomejen in standardiziran dostop do teh informacij – Načini – Prepoved diskriminacije“

V zadevi C-527/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 21. junija 2018, ki je prispela na Sodišče 13. avgusta 2018, v postopku

Gesamtverband Autoteile-Handel eV

proti

KIA Motors Corporation,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, T. von Danwitz, C. Vajda, P. G. Xuereb (poročevalec) in A. Kumin, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Gesamtverband Autoteile-Handel eV M. Sacré, Rechtsanwalt,

– za KIA Motors Corporation T. Kopp, R. Polley in W. Holzapfel, Rechtsanwälte,

– za Evropsko komisijo M. Huttunen, J. Hradil in A. C. Becker, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Gesamtverband Autoteile-Handel eV (v nadaljevanju: Gesamtverband), nemškim poslovnim združenjem trgovcev na debelo z avtomobilskimi deli, in KIA Motors Corporation (v nadaljevanju: KIA), južnokorejskim proizvajalcem avtomobilov, zaradi zavrnitve tega proizvajalca, da neodvisnim izvajalcem zagotovi dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 715/2007

3 V uvodni izjavi 8 Uredbe št. 715/2007 je navedeno:

„Neomejen dostop do informacij o popravilu vozil preko standardizirane oblike, ki jo je mogoče uporabiti za pridobitev tehničnih informacij, ter uspešna konkurenca na trgu storitev informiranja o popravilu in vzdrževanju vozil sta nujna za izboljšanje delovanja notranjega trga, zlasti glede prostega pretoka blaga, svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. Velik del takih informacij je povezanih z vgrajenimi sistemi za diagnostiko (OBD) na vozilu in njihovimi interakcijami z drugimi sistemi vozila. Primerno je določiti tehnične specifikacije, ki bi jih morale upoštevati spletne strani proizvajalcev, skupaj z usmerjenimi ukrepi za zagotovitev ustreznega dostopa za mala in srednje velika podjetja (MSP). Skupni standardi, dogovorjeni v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi, kakor je standard [Organization for the Advencement of Structured Information Standards (OASIS)], lahko olajšajo izmenjavo informacij med proizvajalci in izvajalci storitev. Zato je smiselno na začetku zahtevati uporabo tehničnih specifikacij iz standarda OASIS in Komisijo zadolžiti, da CEN/ISO [(Evropski odbor za standardizacijo/Mednarodna organizacija za standardizacijo)] zaprosi za nadaljnji razvoj te funkcije v standardno obliko, da bi v določenem času standard OASIS zamenjala.“

4 V skladu z uvodno izjavo 27 te uredbe so njeni cilji „uresničit[ev] notranjega trga z uvedbo skupnih tehničnih zahtev glede emisij motornih vozil in zagotovitev dostopa do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil neodvisnim izvajalcem na enaki osnovi kot pooblaščenim trgovcem in vzdrževalcem [serviserjem]“.

5 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, v točkah 14 in 15 določa:

„V tej uredbi in njenih izvedbenih ukrepih se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

14. ‚informacije o popravilu in vzdrževanju vozila‘ pomenijo vse informacije, potrebne za diagnozo, servisiranje, pregled, periodične kontrole, popravilo, ponovno programiranje ali ponovno vključitev vozila, ki jih proizvajalec zagotovi svojim pooblaščenim trgovcem in servisom, vključno z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnili. Te informacije vključujejo vse informacije, potrebne za vgradnjo delov ali opreme v vozila;

15. ‚neodvisni izvajalec‘ pomeni podjetja, ki niso pooblaščeni trgovci ali vzdrževalci [servisi], vendar so neposredno ali posredno vključeni v popravilo in vzdrževanje motornih vozil, zlasti vzdrževalce [serviserje], proizvajalce ali distributerje opreme, orodij za avtomehanične delavnice ali nadomestnih delov, izdajatelje tehničnih informacij, avtomobilske klube, izvajalce pomoči pri okvarah vozil na cesti, izvajalce pregledov in preskušanj ter ponudnike usposabljanj za vgrajevalce, proizvajalce in vzdrževalce [serviserje] opreme za vozila na alternativna goriva“.

6 Člen 6 Uredbe št. 715/2007, naslovljen „Obveznosti proizvajalcev“, v odstavku 1 določa:

„Proizvajalci preko interneta omogočijo neodvisnim izvajalcem neomejen in standardiziran dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, prek standardizirane oblike na lahko dostopen in pripraven način, ki ni diskriminatoren v primerjavi z danimi pogoji [dano vsebino] ali z dostopom pooblaščenih trgovcev in vzdrževalcev [serviserjev]. Za boljše uresničevanje tega cilja se informacije predložijo [dosledno in najprej] v skladu s tehničnimi zahtevami standarda OASIS […].“

7 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Ukrepi za izvajanje“, določa:

„Ukrepi, potrebni za izvajanje členov 6 in 7, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(3). To vključuje opredelitev in posodobitev tehničnih specifikacij, ki se nanašajo na način zagotavljanja informacij o OBD sistemih ter o popravilu in vzdrževanju vozil, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti posebnim potrebam MSP.“

Uredba št. 692/2008

8 Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julij 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 (UL 2008, L 199, str. 1) je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 566/2011 z dne 8. junija 2011 (UL 2011, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 692/2008), zato da bi se, med drugim, okrepili postopki za izmenjavo podatkov o sestavnih delih vozil med proizvajalci in neodvisnimi izvajalci.

9 Člen 13 Uredbe št. 692/2008, naslovljen „Dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vgrajenih sistemov za diagnostiko na vozilu ter vozil“, v odstavku 1 določa:

„Proizvajalci uvedejo potrebne ukrepe in postopke v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (ES) št. 715/2007 in Prilogo XIV te uredbe, s katerimi zagotovijo, da so informacije o popravilu in vzdrževanju vgrajenega sistema za diagnostiko na vozilu ter vozila lahko dostopne.“

10 Točka 2.1 Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 določa:

„Informacije o popravilu in vzdrževanju […] vozil, ki so na voljo na spletnih straneh, morajo upoštevati tehnične specifikacije iz dokumenta OASIS SC2-D5, Oblika informacij za popravilo vozil […], in oddelkov 3.2, 3.5, (razen 3.5.2), 3.6, 3.7 in 3.8 dokumenta OASIS SC1-D2, Specifikacije v zvezi z zahtevami za popravilo vozil […], ter smejo uporabljati samo odprto besedilo in grafične formate ali formate, ki si jih je mogoče ogledati in natisniti samo z uporabo standardnih vtičnikov za programsko opremo, ki so prosto dostopni, se preprosto namestijo in tečejo na pogosto uporabljenih operacijskih sistemih računalnikov. […] Osebe, ki potrebujejo pravico do kopiranja ali ponovne objave informacij, se pogajajo neposredno z ustreznim proizvajalcem. […]

Informacije o vseh delih vozila, s katerimi je proizvajalec vozila opremil vozilo, kot je opredeljeno z identifikacijsko številko vozila (VIN) in drugimi merili, kot so medosna razdalja, moč motorja, paket opreme ali možnosti, in ki jih je mogoče zamenjati z nadomestnimi deli, ki jih proizvajalec vozila nudi pooblaščenim serviserjem ali trgovcem ali tretjim osebam s sklicem na številko dela originalne opreme (OE), se zagotovijo v zbirki podatkov, ki je prosto dostopna neodvisnim izvajalcem.

Ta zbirka podatkov vsebuje VIN, številke delov originalne opreme (OE), poimenovanje delov OE, podatke o veljavnosti (veljavno od/do), značilnosti vgradnje in po potrebi strukturne značilnosti.

Informacije v zbirki podatkov se morajo redno posodabljati. Posodobitve morajo vključevati zlasti vse spremembe posameznih vozil po njihovi izdelavi, če so te informacije na voljo pooblaščenim trgovcem.“

Uredba št. 566/2011

11 V uvodni izjavi 12 Uredbe št. 566/2011 je navedeno:

„Potrebna so dodatna pojasnila v zvezi s podrobnostmi informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z Uredbo [715/2007], da se zagotovi učinkovita konkurenca na trgu storitev informiranja o popravilu in vzdrževanju vozil ter da se natančno opredeli, da zadevno informiranje zajema tudi informacije, ki jih je treba zagotoviti neodvisnim izvajalcem, ki niso serviserji, tako da lahko neodvisni trg popravil in vzdrževanja vozil kot celota konkurira pooblaščenim trgovcem, ne glede na to, ali da proizvajalec vozila te informacije trgovcem in pooblaščenim serviserjem na voljo neposredno ali ne.“

Nemško pravo

12 Iz predložitvene odločbe izhaja, da se Gesamtverband sklicuje na kršitev nekaterih določb Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zakon o preprečevanju nelojalne konkurence) tako v različici, ki je veljala do 10. decembra 2015 (v nadaljevanju: stara različica UWG), kot tudi v tisti, ki je veljala po tem datumu (v nadaljevanju: nova različica UWG).

13 Člen 4, točka 11, stare različice UWG je določal:

„Dejanje nelojalne konkurence stori, kdor

[…]

11. krši zakonsko določbo, s katero se med drugim ureja ravnanje na trgu v interesu tržnih udeležencev.“

14 Ta določba je bila v novi različici UWG nadomeščena z njenim členom 3a, ki določa:

„Dejanje nelojalne konkurence stori, kdor krši zakonsko določbo, s katero se med drugim v interesu udeležencev na trgu ureja ravnanje na trgu, če lahko kršitev občutno poseže v interese potrošnikov, drugih udeležencev na trgu ali konkurentov.“

15 Člen 8(1), prvi stavek, UWG tako v stari kot v novi različici omogoča, da se vloži tožba za takojšnjo opustitev ravnanja (odprava) in, v primeru ponovitvene nevarnosti, za opustitev ravnanja v prihodnosti (vzdržanje) zoper vsakogar, čigar poslovno ravnanje je prepovedano v smislu členov 3 in 7 tega zakona. V skladu s členom 3(1) stare različice UWG so dejanja nelojalne konkurence prepovedana, če lahko občutno posežejo v interese konkurentov, potrošnikov ali drugih udeležencev na trgu. V skladu s členom 3(1) nove različice UWG so dejanja nelojalne konkurence prepovedana.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

16 Združenje Gesamtverband in neodvisni izvajalci, ki so njegovi člani, imajo glede vozil, ki jih trži družba KIA, dostop z vpogledom v zbirko podatkov, v kateri so shranjene informacije o popravilu in vzdrževanju teh vozil v smislu člena 3, točka 14, Uredbe št. 715/2007.

17 Združenje Gesamtverband je od družbe KIA zahtevalo, da njemu in njegovim članom omogoči tudi razpolaganje z informacijami iz zbirke podatkov v obliki, ki omogoča njihovo elektronsko obdelavo.

18 Nato je vložilo tožbo pri Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija), zato da bi to družbi KIA odredilo, da njemu in njegovim članom te informacije da na voljo v zahtevani obliki. To sodišče je družbo KIA obsodilo v skladu s tožbenimi predlogi združenja Gesamtverband. Oberlandesgericht Frankfurt am Main (višje deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija), pri katerem je družba KIA vložila pritožbo zoper sodbo prvostopenjskega sodišča, je menilo, da se s členom 6(1) Uredbe št. 715/2007 od družbe KIA ne zahteva, da združenju Gesamtverband in njegovim članom dodeli dostop do teh informacij v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo informacij. Presodilo je, da je treba neodvisnim izvajalcem omogočiti le dostop z vpogledom do teh informacij, saj ta način dajanja na voljo ne pomeni diskriminacije med temi izvajalci na eni strani ter trgovci in serviserji, ki so pogodbeno vezani na družbo KIA, na drugi strani. Združenje Gesamtverband je pri predložitvenem sodišču Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) zoper sodbo pritožbenega sodišča vložilo revizijo.

19 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora, o katerem odloča, odvisna od odgovora na vprašanje, ali je način, ki ga je družba KIA izbrala za dajanje zadevnih informacij na voljo neodvisnim izvajalcem, v skladu s členom 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 oziroma ali, nasprotno, ta določba zahteva, da se take informacije dajo na voljo v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.

20 Predložitveno sodišče meni, da čeprav bi dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil v obliki, ki omogoča njihovo elektronsko obdelavo s strani neodvisnih izvajalcev, lahko pozitivno vplival na delovanje notranjega trga in spodbujal učinkovito konkurenco na trgu storitev informiranja o popravilu in vzdrževanju vozil, se zdi, da obveznost dajanja na voljo teh informacij neodvisnim izvajalcem v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo, ne izhaja iz besedila člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 niti iz sklicevanja na standard OASIS iz te določbe. Predložitveno sodišče prav tako navaja, da bi bilo ob upoštevanju besedila točke 2.1, prvi odstavek, prvi in četrti stavek, ter drugi odstavek, Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 in zgodovine nastanka te točke 2.1 mogoče člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 razlagati tako, da proizvajalec ni dolžan dati na voljo zadevnih informacij v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo. Taka razlaga naj bi bila, poleg tega, potrjena z namero Komisije, da v novi okvirni uredbi o homologaciji določi obveznost dajanja na voljo informacij neodvisnim izvajalcem v obliki, ki je računalniško berljiva in ki omogoča elektronsko obdelavo.

21 Predložitveno sodišče dodaja, da mora Sodišče prav tako pojasniti obseg prepovedi diskriminacije, ki je določena v členu 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je proizvajalec avtomobilov v korist pooblaščenih trgovcev in serviserjev z vključitvijo ponudnika informacijskih storitev odprl dodaten informacijski kanal za prodajo originalnih nadomestnih delov.

22 Predložitveno sodišče v zvezi z informacijskimi kanali, do katerih imajo dostop neodvisni izvajalci, pojasnjuje, da družba KIA daje svoj katalog originalnih delov na voljo podjetju LexCom, ki neodvisnim izvajalcem prek spletnega portala „partslink24“ tega podjetja omogoča iskanje originalnih nadomestnih delov družbe KIA s pomočjo VIN vozil. Predložitveno sodišče opozarja, da združenje Gesamtverband ni trdilo, da so bile informacije o popravilu in vzdrževanju vozil v informacijskih kanalih, do katerih so imeli dostop trgovci in serviserji, ki so pogodbeno vezani na družbo KIA, popolnejše ali boljše kot tiste, do katerih so lahko neodvisni izvajalci dostopali prek spletnega portala družbe KIA.

23 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali mora proizvajalec dostop do informacij neodvisnim izvajalcem na podlagi člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 zagotoviti na način, ki omogoča njihovo nadaljnjo elektronsko obdelavo?

2. Ali gre za diskriminacijo neodvisnih izvajalcev, ki je na podlagi člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 prepovedana, če proizvajalec z vključitvijo podjetja s področja storitev informacijske družbe odpre dodaten informacijski kanal za prodajo originalnih nadomestnih delov s strani pooblaščenih trgovcev in serviserjev?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

24 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 razlagati tako, da morajo proizvajalci avtomobilov neodvisnim izvajalcem zagotoviti dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.

25 Treba je opozoriti, da v skladu s to določbo proizvajalci neodvisnim izvajalcem zagotovijo neomejen in standardiziran dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil prek spletnih mest, na lahko dostopen in pripraven način, ki ni diskriminatoren v primerjavi z vsebino in dostopom, ki sta zagotovljena pooblaščenim trgovcem in serviserjem.

26 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da samo na podlagi besedila člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 ni mogoče odgovoriti na vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, najprej, ker je v njem navedeno le, da mora biti oblika, v kateri je treba dati na voljo informacije, standardizirana, ta navedba pa ne omogoča ugotovitve, ali je navedene informacije treba dati na voljo z vpogledom ali v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.

27 Tako iz uvodne izjave 8 in iz člena 6(1), drugi stavek, Uredbe št. 715/2007 kot tudi iz točke 2.1, prvi odstavek, Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 namreč izhaja, da je standardizacijo oblike treba razumeti v smislu, da morajo biti zadevne informacije v skladu s tehničnimi zahtevami standarda OASIS, tako da je mogoče najti upoštevne tehnične informacije in olajšati izmenjavo informacij. Iz tega standarda pa ni razvidno, da bi se od proizvajalcev zahtevala zagotovitev dostopa do zadevnih informacij v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo, zlasti ker tako oblika z vpogledom kot oblika, ki omogoča elektronsko obdelavo, omogočata, da se najdejo želene tehnične informacije, pri čemer se olajša izmenjava.

28 Dalje, čeprav imajo v skladu z besedilom člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 proizvajalci obveznost zagotoviti „neomejen dostop“ do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, pa dajanja na voljo teh informacij z vpogledom ni mogoče šteti – v nasprotju s tem, kar sta trdila združenje Gesamtverband in Komisija – za omejitev dostopa do teh informacij. Namreč, ker ta določba razlikuje med, na eni strani, dostopom, ki ga je treba zagotoviti in ki mora biti »neomejen«, in po drugi strani, obliko, v kateri mora biti ta dostop dodeljen, se neobstoj omejitev nanaša na samo vsebino informacij, ki jih je treba dati na voljo neodvisnim izvajalcem, in ne na način tega dajanja na voljo.

29 Nazadnje, dejstvo, da morajo biti v skladu s členom 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 zadevne informacije zlahka in hitro dostopne, ne pomeni, da morajo biti dostopne v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo. Enaka ugotovitev velja glede zahteve, ki izhaja iz člena 6(1), drugi stavek, Uredbe št. 715/2007, da je treba informacije predložiti dosledno, pri čemer je ta cilj zagotovljen tudi s standardizacijo oblike.

30 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča pa izhaja, da je treba za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je (glej zlasti sodbo z dne 17. aprila 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, točka 44 in navedena sodna praksa). Zgodovina nastanka določbe prava Unije prav tako lahko razkrije elemente, ki so upoštevni za njeno razlago (sodba z dne 10. decembra 2018, Wightman in drugi, C-621/18, EU:C:2018:999, točka 47 in navedena sodna praksa).

31 Na prvem mestu je v zvezi s sobesedilom, v katero se umešča člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007, treba opozoriti, prvič, da točka 2.1, prvi odstavek, Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 določa, da se mora neodvisni izvajalec, ki želi „kopirati ali ponovno objaviti“ zadevne informacije, pogajati neposredno z ustreznim proizvajalcem. Iz te določbe izhaja, da se za Komisijo, ki ji je s členom 8 Uredbe št. 715/2007 zaupana odgovornost za sprejetje ukrepov, potrebnih za izvajanje člena 6 te uredbe, zdi, da se je sama oprla na premiso, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 zahteva dostop do zadevnih informacij le z vpogledom vanje.

32 Drugič, točka 2.1, drugi odstavek, Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 določa, da se informacije o popravilu in vzdrževanju vozil dajo na voljo „v zbirki podatkov“, ne da bi bilo določeno, da mora biti dostop do teh informacij zagotovljen v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo. Iz tega sledi, da je edina obveznost, ki jo ta določba nalaga proizvajalcu, ta, da vzpostavi zbirko podatkov. Tako načini, s katerimi se lahko neodvisni izvajalci seznanijo z informacijami iz take zbirke podatkov, to je, da imajo dostop le z vpogledom v te informacije ali da imajo lahko dostop v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo, niso urejeni s to točko 2.1.

33 Poleg tega ni sporno, da je med pripravo Uredbe 566/2011 Komisija nameravala spremeniti točko 2.1 Priloge XIV k Uredbi št. 692/2008 zaradi naložitve dostopa do zadevnih informacij – ali vsaj nekaterih od teh informacij – v obliki, ki omogoča njihovo elektronsko obdelavo. Vendar ta predlog Komisije v končni različici Uredbe št. 566/2011 ni bil povzet. Ker je Komisija v uvodni izjavi 12 Uredbe št. 566/2011 navedla, da so „[p]otrebna dodatna pojasnila v zvezi s podrobnostmi informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z Uredbo [št. 715/2017]“, iz tega sledi, da je Komisija na ta datum po eni strani menila, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 ne zahteva dajanja na voljo zadevnih informacij v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo, in po drugi strani, da take obveznosti ni treba uvesti z Uredbo št. 566/2011.

34 Poleg tega v zvezi s trditvijo združenja Gesamtverband, da je Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL 2018, L 151, str. 1), ki se v skladu s členom 91 te direktive uporablja od 1. septembra 2020, upoštevna za razlago člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007, zadostuje poudariti, da je bila šele med zakonodajnim postopkom, povezanim z Uredbo 2018/858, uvedena obveznost dajanja na voljo informacij o popravilu in vzdrževanju vozil neodvisnim izvajalcem v obliki, ki omogoča njihovo elektronsko obdelavo, ki je od zdaj vsebovana v členu 61(1) navedene uredbe. Iz tega izhaja, da take obveznosti ni mogoče šteti za že določeno z Uredbo št. 715/2007.

35 Na drugem mestu glede ciljev, ki jim sledi Uredba št. 715/2007, iz njenih uvodnih izjav 8 in 27 izhaja, da je namen te uredbe z zagotavljanjem zlasti neomejenega dostopa do zadevnih informacij uresničiti in izboljšati delovanje notranjega trga tako, da se zagotovi učinkovita konkurenca tako na trgu storitev popravil in vzdrževanja vozil kot tudi na trgu storitev informiranja o popravilu in vzdrževanju vozil. Ta cilj v bistvu prav tako izhaja iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 566/2011.

36 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da čeprav bi dodelitev dostopa do zadevnih informacij na način, ki omogoča elektronsko obdelavo teh informacij, olajšala njihovo uporabo s strani teh izvajalcev ter zato prispevala k zagotavljanju učinkovite konkurence na vsakemu od teh trgov in k pravilnemu delovanju notranjega trga, pa nič ne kaže na to, da bi bilo te cilje mogoče doseči le z zahtevo za proizvajalce avtomobilov, da zagotovijo dostop do zadevnih informacij v taki obliki.

37 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 razlagati tako, da se z njim od proizvajalcev avtomobilov ne zahteva, da neodvisnim izvajalcem zagotovijo dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.

Drugo vprašanje

38 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem sprašuje, ali je treba člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 razlagati tako, da to, da je proizvajalec avtomobilov z vključitvijo ponudnika informacijskih storitev v korist pooblaščenih trgovcev in serviserjev odprl dodaten informacijski kanal za prodajo originalnih nadomestnih delov, pomeni dostop, ki je v primerjavi s tistim, ki ga imajo pooblaščeni trgovci in serviserji, do neodvisnih izvajalcev diskriminatoren v smislu te določbe.

39 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 izhaja, da dostop do zadevnih informacij, ki je dodeljen neodvisnim izvajalcem, ne sme biti diskriminatoren v primerjavi z dostopom, ki je dodeljen pooblaščenim trgovcem in serviserjem v smislu, da slednji ne smejo biti v ugodnejšem položaju tako glede vsebine informacij, ki so dane na voljo, kot tudi glede načinov dostopa do njih.

40 V postopku v glavni stvari združenje Gesamtverband trdi, da lahko neodvisni izvajalci, ki iščejo na spletnem mestu „partslink24“ podjetja LexCom, glede nadomestnih delov, ki se uporabljajo za vozila znamke KIA, najdejo le originalne nadomestne dele pooblaščenih trgovcev družbe KIA, kar lahko za slednje pomeni prednost. Vendar to ni diskriminacija v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007, ki se nanaša le na dostop do zadevnih informacij, ki se dodeli, na eni strani, neodvisnim izvajalcem ter, na drugi strani, pooblaščenim trgovcem in serviserjem. Iz pojasnil, ki jih je podalo predložitveno sodišče, pa je razvidno, da združenje Gesamtverband ni trdilo, da bi imeli pogodbeni trgovci in serviserji, ki so pogodbeno vezani na družbo KIA, prek spletnega portala LexCom dostop do popolnejših ali boljših informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, kot so tiste, do katerih so prek spletnega portala družbe KIA lahko dostopali neodvisni izvajalci.

41 Glede na zgoraj navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 razlagati tako, da to, da je proizvajalec avtomobilov z vključitvijo ponudnika informacijskih storitev v korist pooblaščenih trgovcev in serviserjev odprl dodaten informacijski kanal za prodajo originalnih nadomestnih delov s strani pooblaščenih trgovcev in serviserjev, ne pomeni dostopa, ki bi bil v primerjavi s tistim, ki ga imajo pooblaščeni trgovci in serviserji, do neodvisnih izvajalcev diskriminatoren v smislu te določbe, ker imajo neodvisni izvajalci tudi dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, ki ni diskriminatoren glede na vsebino in dostop, ki sta zagotovljena pooblaščenim trgovcem in serviserjem.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Člen 6(1), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil je treba razlagati tako, da se z njim od proizvajalcev avtomobilov ne zahteva, da neodvisnim izvajalcem zagotovijo dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil v obliki, ki omogoča elektronsko obdelavo.**

2. **Člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 715/2007 je treba razlagati tako, da to, da je proizvajalec avtomobilov z vključitvijo ponudnika informacijskih storitev v korist pooblaščenih trgovcev in serviserjev odprl dodaten informacijski kanal za prodajo originalnih nadomestnih delov s strani pooblaščenih trgovcev in serviserjev, ne pomeni dostopa, ki bi bil v primerjavi s tistim, ki ga imajo pooblaščeni trgovci in serviserji, do neodvisnih izvajalcev diskriminatoren v smislu te določbe, ker imajo neodvisni izvajalci tudi dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, ki ni diskriminatoren glede na vsebino in dostop, ki sta zagotovljena pooblaščenim trgovcem in serviserjem.**

Podpisi